



8. december 2016
J.nr. 15-2962964

Selskab, Aktionær og
Erhverv

Samrådsspørgsmål A

- Tale til besvarelse af spørgsmål A den 8. december 2016

Spørgsmål A

Ministeren bedes redegøre for den del af lovforslaget, der handler om tilbageførsel af merprovenuet fra skærpelsen af fondsbeskatningen ved nedsættelse af beskatningen af uddelingsmodtagerne, herunder hvorfor denne model er valgt, og hvilke alternative modeller der har været overvejet. Endvidere bedes ministeren redegøre for risikoen for, at lovforslaget rummer et element af ulovlig statsstøtte.

Indledning

Jeg vil gerne indlede med at sige tak for invitationen til dette samråd.

Jeg vil også gerne sige, at jeg er glad for muligheden for her i udvalget at kunne uddybe baggrunden for L 27 – herunder særligt den model, som regeringen har foreslået for at tilbageføre det merprovenu, der opstår ved ophævelsen af fondenes fradrag for de ikke-almennyttige uddelinger.

Først vil jeg bruge et par ord på baggrunden for L 27.



Baggrunden for L 27

Jeg vil gerne understrege – som jeg også gjorde det under 1. behandlingen af L 27 – at regeringen *ikke* har haft et ønske om at fremsætte dette lovforslag. Der er derimod tale om en bunden opgave, som regeringen gerne havde været foruden.

Som det fremgår af L 27, er baggrunden, at EU-Domstolen har slået fast, at det er i strid med EU-retten, når vi i dag betinger fondes fradrag for ikke-almennyttige uddelinger af, at modtageren betaler skat af uddelingen i Danmark, og der således ikke er fradrag for uddelinger, hvor modtageren ikke er skattepligtig heraf til Danmark.

Ved at ophæve fradraget sker der en ligestilling i forhold til uddelinger til modtagere, der ikke er skattepligtige i Danmark af uddelingen.

Det er nødvendigt, at vi reagerer nu. Så længe vi ikke får vedtaget L 27, vil vores betingelse om, at modtageren skal være skattepligtig af uddelingen i Danmark, være sat ud af kraft som følge af EU-rettens forrang. Konsekvensen er, at fonde pt. *også* har fradrag for ikke-almennyttige uddelinger til modtagere, der ikke beskattes i Danmark.

Betingelsen om skattepligt af uddelingen i Danmark havde en god begrundelse. Når betingelsen ikke er der, er der således en risiko for, at vi ikke kan opretholde beskatningen af erhvervsvirksomhed, der drives i fondsregi i Danmark, i de tilfælde hvor der uddeles til modtagere i udlandet.

Dette er samtidig baggrunden for, at vi ikke kan fjerne forskelsbehandlingen – og derved bringe fondsbeskatningen i overensstemmelse med EU-retten – ved at udvide fondenes fradragsret til også at omfatte ikke-almennyttige uddelinger til modtagere, der ikke er skattepligtige i Danmark.

Jeg vil i den forbindelse bemærke, at det *ikke* – for at imødegå risikoen for tab af skatteprovenu ved en sådan model – er en realistisk mulighed at indføre begrænset skattepligt for udenlandske uddelingsmodtagere, da det reelt vil kræve genforhandling af alle Danmarks dobbeltbeskatningsoverenskomster.

I stedet må vi fjerne forskelsbehandlingen ved en generel nægtelse af fradrag for ikke-almennyttige uddelinger, uanset om uddelingsmodtagerne er skattepligtige heraf i Danmark eller ej.

Da baggrunden for lovforslaget er hensynet til EU-retten – og altså ikke at skaffe et merprovenu – har regeringen lagt op til, at provenuet så vidt muligt tilbageføres til dem, der nyder godt af uddelingerne. Efter modellen skal modtagerne – hvad enten de er personer eller selskaber – fremover alene medregne 80 pct. af uddelingerne i deres skattepligtige indkomst. På den måde tilsigter modellen at kompensere modtagerne for reduktionen af fondenes uddelinger.

Regeringen har i valget af tilbageførselsmodel lagt vægt på, at modellen er enkel og robust. Det er samtidig klart, at en generel regel altid vil påvirke de enkelte modtagere forskelligt alt efter deres skatteforhold, og at den effektive beskatning af fond og modtager derfor ikke i alle situationer vil være præcis som i dag.

Hvis uddelingsmodtageren fx er et selskab med underskud, og selskabet vedbliver med at generere underskud, vil det ikke få glæde af den

foreslåede tilbageførselsmodel. Det bemærkes dog i den forbindelse, at erhvervsvirksomhed sædvanligvis må forventes at blive drevet med henblik på at opnå overskud på et tidspunkt.

Regeringen har naturligvis overvejet, om tilbageførslen eventuelt kunne ske på andre måder.

Det har blandt andet været overvejet, at man kunne beskatte de ikke-almennyttige uddelinger som aktieindkomst hos modtageren i stedet for som personlig indkomst. Denne model blev dog fravalgt tidligt i forløbet, bl.a. fordi den ikke yder kompensation til de modtagere, der er selskaber.

Andre modeller kunne også opstilles. Fælles for disse modeller er dog, at de kun kan kompensere uddelingsmodtageren og ikke den fond, der foretager uddelingen. Fælles er også, at sådanne modeller kun giver kompensation til modtageren, hvis denne betaler skat af uddelingen.

Endelig vil en fuld kompensation kræve detaljeret kendskab til både modtagerens og fondens skatteforhold, hvilket ikke administrativt er muligt.

Jeg skal indrømme, at den foreslåede tilbageførselsmodel ikke er perfekt. Og jeg er derfor også åben for forbedringer, så længe modellen forbliver robust og provenuneutral.

Jeg er derfor i dialog med KFI med henblik på at afdække mulighederne for på en holdbar måde at undgå utilsigtede virkninger af lovforslaget.

Spørgsmål om statsstøtte

I en henvendelse til udvalget har KPMG spurgt, om den foreslåede tilbageførselsmodel – at modtagerne kun skal medregne 80 pct. af uddelingerne – kan indebære statsstøtte.

KPMG spørger nærmere til, om det er statsstøtte, når ikke alle erhvervsdrivende virksomheder inden for en bestemt branche modtager uddelinger fra fonde, og det dermed alene er de virksomheder, der

modtager uddelinger, der har fordel af tilbageførselsreglen og får nedsat deres beskatningsgrundlag.

Det er vurderingen, at der ikke er tale om statsstøtte i det nævnte eksempel.

De EU-retlige regler om statsstøtte findes i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde. En ordning vil efter traktaten alene indebære statsstøtte, hvis en række betingelser er opfyldt.

Det er blandt andet en betingelse, at ordningen skal *begunstige visse virksomheder eller produktioner*.

Det er derfor kun ordninger, som giver visse virksomheder, visse grupper af virksomheder eller visse økonomiske sektorer en selektiv fordel, der falder inden for statsstøttebegrebet.

Den foreslåede tilbageførselsmodel er netop *ikke* selektiv, da nedsættelsen af beskatningen hos uddelingsmodtagerne vil omfatte *samtlig*e de

virksomheder, der modtager ikke-almennyttige uddelinger, fx uddelinger fra erhvervsdrivende fonde, der yder støtte til bestemte brancher.

Det er hér meget vigtigt at være opmærksom på, at det ikke er beskatningsreglen, der er selektiv, men at det er fondenes beslutning om, hvem de vil uddele midler til, der kan føre til en forskellig økonomisk situation for virksomhederne inden for den pågældende branche. Jeg vil i den forbindelse også understrege, at staten naturligvis ikke har indflydelse på, hvilke virksomheder de enkelte fonde konkret vælger at uddele midler til.

Afslutning

Som afslutning vil jeg gerne gentage: Regeringen har en bunden opgave, som vi er nødt til at tage hånd om nu – ellers risikerer vi tab af et beløb i milliardklassen for statskassen.